

مؤلف: احمد علی شهزاد

جلد دوم (۱۱)

بلا حصار کابل و پیش آمدهای تاریخی

قبل ازینکه واقعات مر بوط بهز ما نشا
شہزادہ سلیمان
را که بصورت ایجاد آن هم بینتر طبق
پسر زماشاد:
مرا م این اثر در چوکات کابل و بلا حصار
نامه شہزادہ
تعقیب شده است خاتمه دهیم از یك
سلیمان به پدرش:
هو ضوع جنیدی که گمان میکنم تازگی دارد کمی صحبت میکنیم و آن
عبدالرازیع فی شہزادہ سلیمان یاک پسر دیگر زماشاد و متن یک نامه
ایست که نامبرده به پدرش نوشته وقتی حدی جتبه تاریخی دارد: در مآخذ
تاریخی که به نظر رسیده در قطار پران رها اشاد آریسری بنام شہزادہ سلیمان
اسم برده نشده است.
در من قع سوم اسناد خطی هوزه کابل به قید نمره (۶) نامه ایست که

شہزادہ سلیمان پسر زماشاد برای پدرش نوشته و قبل از اولاد در اطراف
این نامه مختصر تبصره فی بعمل آید هنن آرا نقل هیلئیم (۱)
«عر خداشت احقر فی زلان بد رواه الحضور فیض گنجور ا قدس»
«ا شرف اعلی اینکه: حانه زاد قدیعی محمد حسین خسر بوره حسن خان»
«وارد گر دید. خوانین درانی و هر طایفه را به معروفت محمد تاصر خان»
«دیده کارها به فضل خدا بر و نق دلخواه صور زت گرفته. چون درینوقت»
«وقت همت و مردانگی و سی چهل نفر آدم و تو کران زبده بکار آید»
«وجه درست که، این مردمان و خوانین زادگان که پیرا مون اینجا نب»

(۱) مکتوب هایی که به موقع (۱) (۲) (۳) را در جمله اسناد خطی موزه کابل تشکیل داد چند سال
قبل از ورنامین الله خان لوگری برای موزه خردباری نموده ام که در مجموعه اسناد خطی
آن مؤسسه محفوظ است.

«شب و روز خدمت و جانفشاری حاضر باید فراخور خدمات هر یک خاتم ها»
 «داده شود و با اخراجات بومیه بکار است و هر گاه و چه نرسد کجا غذ»
 «باشه روانه دارند و اسباب آنچه بدآر است خدا خیر خواهد کرد»
 «روانه دارند دیگر احوالات را زبانی آنچه عرض کنند صدق دانند»
 «شهزاده سلیمان پسر شاه زمان»

* * *

این نامه متأسفانه تاریخ ندارد و اگر تاریخ هم داشته در اثر موادیا نه
 خوردگی‌های بزرگی که در حاشیه همت راست مکتوب ملاحظه میشود
 از بین رفته درمه بزرگ مستطیل که در ظهرنا مهچپا نیمده شد.
 «شهزاده سلیمان پسر شاه زمان است» واضح خوانده میشود.
 متأسفانه در همان موضع و نهاد هم سننه نمیست
 از فحواری کلام متن مکتوب چیزی استنباط میشود که متعلق به روزهای
 پیرآشوب باشد و بسیار احتمال مرود که این روزها همان روزهای اضطراب
 آنگیز اخیر سلطنت زمامشاه باشد. مکتوب واضح میگوید که شاه زمان
 یکی از نوکران معتمد خود (خواه را زاد قدیمی محمد حسین خسرو بوره
 حسن خان) را نزد پسرش که معلوم نیست از کجا بوده فرستاده اینهم
 معلوم نمیشود که شاه از کجا این نوکران معتمد را نزد پسرش اعزام نموده.
 شهزاده سلیمان یا به دستور پدر یا به رأی وصواب دید خود توسط شخص
 ثالثی که بنام محمد ناصرخان معرفی شده، خوانین درانی و سایر طوابیف
 را دیده و در جلب اینان به طرفداری زمامشاه صرف مساعی کرده است.
 از بعضی جمله‌های دیگر متن نامه مشیل: (وقت همت و مردا نگی) است
 و (سی چهل نفر آدم و نوکران زبده بکار است) وغیره معلوم میشود که
 وقت! وقت غیر عادی بوده وزمامشاه و پسرش به آدمان زبده حتی به عده
 محدود سی و چهل نفر هم ضرورت زیاد داشته اند. خلاصه تا جائی که
 قرائی و کلمات این مکتوب همچنان تاریخی نشان میدهد از خلال سطور آن
 عین فضای پر اضطراب روزهای اخیر سلطنت زمامشاه را با همه تشویش‌ها،
 و احتیاجات و اضطراب آن میتوان دید و الله اعلم.